

PROF.DR. DOĞAN BENLİ’NİN ANISINA

Ferruh N. Ayoğlu

Sevenler, koca bir çınara benzetti Doğan Hocayı; çevresine gölge veren, gölgesinde dinginliklere, soluklanmalara çağıran koca bir çınar. Kökü toprağında dallanmış, gücünü toprağından alan, sırtımızı yasladığımız koca bir çınarı yitirdik.

Kara kaplı bir kitap kütüphanede; Van’dan yola çıkmış, Etimesgut’a ulaşmış. Eski, cildi de farklı, kağıdı da bugünden. Daktilo edilmiş satırlar, elle çizilmiş grafikler toplanmış siyah cildin altında. Cildin üstünde başlık: Van İli Sosyalleştirme Bölgesinin 1965-1966-1967 Yılı Çalışmaları.

Şunlar yazıyor önsözünde:

“Biz miktar itibariyle noksan, halk sağlığı bakımından yetiştirilmemiş personelle çalışmanın sıkıntısını çekmekteyiz. Kendi imkanlarımızla bu noksanlığı gidermek için gayret ediyor ve kendi çapımızda iyi sonuç alıyor isek de, gayeye ulaşmış değiliz... Amacımız sağlık hizmetlerini daha yüksek seviyeye ulaştırmak olduğundan, bundan sonra da verimli bir şekilde çalışmak suretiyle halk sağlığı ile ilgili problemleri halledebilmektir. Çeşitli imkansızlıklar ve mahrumiyetler içinde feragatle çalışan Van İli dahilindeki bütün sağlık personeli arkadaşlarıma teşekkür eder, bundan sonraki çalışmalarında başarılar dilerim.”

Van’dan yola çıkıp Etimesgut’a ulaşan kitap, Etimesgut Sosyalleştirme Sağlık Grup Başkanı Dr. Doğan Benli’ye yazılmış bir üst yazı ile gönderilmiş; üst yazının tarihi 12 Temmuz 1968; gönderen Sağlık ve Sosyal Yardım Müdürü Dr. Süleyman Çubukçu. Saklamış üst yazıyı Doğan Hoca kapağın hemen altında özenle. Şöyle bitiyor üst yazının son kısmı: *“Çalışmalarımıza güç kazandırarak, ı ışık tutacak değerli görüşlerinize sunulmak üzere ilgili kitaptan bir adedinin takdim kılındığını arz ederim.”*

Van ı ışık beklemiş Etimesgut’tan, Doğan Hoca’dan.

İnanmak bir fikre, inanmanın ötesinde sevmek büyük bir aşkla, zor bir iştir.

İnanmak bir fikre, inanmanın ötesinde düşmek peşinden yollara güzelleştirmek için hayatı, zor bir iştir.

İnanmak bir fikre, sevmek ve düşmek yollara, hele de hiçbir karşılık beklemeden, zor bir iştir.

İnanmak bir fikre, onu yaşatacak, geliştirecek ve hayatı güzelleştirecek gençler eğitmek, zor bir iştir.

İnanmak bir fikre, öncüsü olmak inandığın fikrin, zor bir iştir.

Evet, inanmak bir fikre ve yüreğinde büyütmek inancını, zor ıştır; emek ister, özveri ister.

Bugün aldık ölüm haberini. Sıyrılıp gitti ellerimizden. Doğru demiş şair, “her ölüm erken ölümdür”. Bir çiğ damlası gibi duru, kayıp gitti ellerimizden.

Yayıldı ansızın Doğan Hocayı yitirişimizin haberi; durup dururken, hiç yokken hesapta. Büyük bir sızı oturdu yüreklerimize. Düğüm oldu sözcükler, boğazımızda takılıp kaldı.

Sevenler, koca bir çınara benzetti Doğan Hocayı; çevresine gölge veren, gölgesinde dinginliklere, soluklanmalara çağırın koca bir çınar. Kökü toprağında dallanmış, gücünü toprağından alan, sırtımızı yasladığımız koca bir çınarı yitirdik.

Bugün aldık ölüm haberini; 12 Ocak’ı gösteriyordu takvimler. Sosyalleştirme Yasasının Resmi Gazete’de yayınlanmasının 50. yılıydı bugün; doğum günü gibi Sosyalleştirmenin. Kim bilir onun için çarpan kaç yüreğı olmuştu Sosyalleştirmenin ve ellinci doğum gününde Sosyalleştirme, ona inanan, ona adanan bir yüreğini yitirdi. Doğan Hoca 50 yılına tanıklık etti sosyalleştirmenin; Sosyalleştirme yürüyüşüne ilk başlayanlardan biriydi; güneşe ilk ulaşanlardan biri oldu.

Yineleyelim. İnanmak bir fikre, sevmek büyük bir aşkla, düşmek peşinden yollara, yüreğinde büyütmek binbir emekle zor bir ıştır. Yitip gitti O. Ne mutlu ki O’na, geride o fikre inanan niceleri kaldı.

Not-1: Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı emekli öğretim üyesi Prof. Dr. Doğan Benli, 11 Ocak 2011’de yaşamını yitirdi.

Not-2: Yazı 12 Ocak 2011 tarihinde kaleme alınmış, 2013 yılında yayınlanmıştır.

26 Kasım 2013
Halk Sağlığında Gündem,